

POMPEIO PASCUAL I CARBÓ

Membre C. de la "Soc. Chilena de Pediatría"

Girona 21 de febrer 1957

Hortes, 10, 2.es - GIRONA
Teléfon 2985

Estimat amic Ferrater. Mentres la llarga durada de la meva readaptació en el viure del país natal es va anar fent buscava amb el carteig una evasió; soara em dono compte que a mida que la meva identificació amb aquest tros tan petit de la Terra es va totalitzant cada vegada descuido més els lligams exteriors. Perqué?: Hi ha en primer lloc el treball que ha abat en augment i molts dies estic del tot copat pel mateix. Sense baladrejar de home ocupat us puc ben dir que la feina de metge m'ocupa del matí a les vuit fins el vespre a les deu. Hi ha dies, doncs, que acabo completament esgotat físicament i amb poques ganes de discorrer intel·lectualment parlant. Sortosament que els antibiòtics permeten disminuir la simptomatologia externa: febre, malestar... el que et lliure de aquelles crides tan freqüents de antany quan estaves en el millor del son. Sortosament el son em venç i dormo. Dormo car també l'angoixa que em donava, mesos enrera, l'incertitud del mon, practicamente ha deixat de inquietar-me car he arribat a la conclusió que no hi haurá guerres grans i que les petites em deixen mes o menys tranquil mentres no ens toquin directament a nosaltres els gironins. Calificareu de conoixeme el que us estic dient i possiblement que tingueu raó; empero teniu que pensar que dintre de pocs mesos compliré 60 anys. Apart del que us vinc dient quelcom més va tinguent lloc a l'entorn meu: Elvira viu molt bé amb el seu matrimoni. Soara ens acaba de donar el segon net; el gendre viu molt bé amb nosaltres. En Peio ll'ens ha donat un magnífic resultat: Un any enrera va guanyar a Madrid unes magnífiques oposicions que li han representat l'esser cap dels serveis de ftericultura de la Jefatura de Sanitat a Girona. Soara el tenim a Paris, des de fa un mes i mig i treballa en els serveis de prematurs. Primer de Lelong i actualment de Minkowsky. Sembra que hi es molt estimat

Podria molt ben esser que UNICEF posés a Girona un Servei per atenció de prematurs i com que el títol que involucraren les oposicions que us deia dona una puntuació en els concursos de l'especialitat superior al que puntua un professor auxiliar de la Facultat, comprendreu tot seguit tot el que significa pel seu pervindre en una edat que molts encara no han acabat la carrera.

Inclòs el nomenament i el carrec del noi m'ha permès en aquesta seva absència fer me carrec del servei de assistència social que comporta i m'he sentit agraïtament transplantat en els meus anys d'abans de la Guerra Civil que regentava un servei semblant i que era un motiu de joia i satisfacció car sempre he considerat l'exercici de la medicina com una doble funció: social i lliberal a la vegada. Com us deia estic amb plena identificació amb aquest tros de terra. Jo dic a Pla que la meua nacionalitat es la de ciutadà de la Gabarra. Les Gabarres es la serrallada que separa la comarca de la Selva, lloc on durant moltes i moltes generacions visqueren els meus i l'Empordanet o Baix Empordà. Les circumstàncies m'estan portant cap aquest localisme humanitat i que puc reviure constantment car com abeu tinc diferents consultoris per aquests indrets el que vol dir que cada setmana m'hi poso en relació directa.

Aquesta es la vida: Molt poques lectures car no em queda temps i els diumenges al matí una magnífica sortida per algun indret de la Gabarra amb xicots que quasi tots els hi falta algun any per arribar a la quarantena.

En aquestes sortides es parla de tot. Des de la infalibilitat de la ciència i del raonament fins a l'essència dels dogmes i dels misteris. No cal dir que mengem una apetitosa costelles cuites a les brases i es feu un vinet d'aquest que en diuen de dir missa i que procedeix de les vinyes de l'alt Empordà.

Quan Peio li retorni que serà cap a finals d'abril penso alleugerir-me de la feina i portar una altra rem: Treballar pels matins i deixar tota la feina del restant del dia a ell. Les tardes penso dedicar-les a sortir a passejar, possiblement amb mossen Fuentes (M. Fuentes, Presbítero, Plaza de San Pedro - Girona) a qui crec que seriu molt content escrivent-li; després llegir tantes i tantes qüestions que voldria conèixer i que soara pas ~~es~~ m'he possible.

POMPEIO PASCUAL I CARBÓ

MEMBRE C. DE LA "SOC. CHILENA DE PEDIATRIA"

Hortes, 10, 2.es - GIRONA
Teléfon 2905

2/

I encara vull omplir unes ratlles mes parlant de nosaltres: Podria molt ben esser que a darrers d'any o a començ de l'altre, junt amb la meua esposa, fessim una estada a Chile per una temporada mes o menys llarga. Tinc la possibilitat que m'ofereix Nestlé de correr amb les despeses dels viatges i de l'estada allí per no deixar d'aprofitar-la.

Com podeu comprendre em plauria moltíssim poguer retornar a Chile, país que en tinc, com a nació, un millor record que pas la meua. Seria el meu darrer períple del darrer camí de la vida. Malgrat els meus anys soc un home plé de il·lusions i d'esperances.

Vaig rebre la vostra carta del mes de novembre: Ja veieu com ~~els~~ afers internacionals van degüent-se. Es torna parlar de Stalin i ho fan els mateixos que l'havien bescantat, soara enaltint-lo i es que el sentiment de llibertat es quelcom tan innat com ho es la sensació de fam o de perill. Varen voler obrir la màniga i la realitat els manifestà que per mantenir certs regims sols es pot fer amb el fust i l'escopeta apuntant. Rusia voldrà, tant temps com pugui, sostenir el matalàs protector de les nacions de l'europa central. Amb aquest matalàs el filtratge dels sistemes de vida d'occident queda molt minimitzat.

Estic convençut, empero, que a la llarga la mateixa Russia canviarà. Aquesta burgesia que te bons abrics, bons autos, bones cases, no voldrà pas perdre la seva situació i al darrera del benestar material s'exalten els sentiments de família, egoisme i amor propi que son el clon de l'evolució dels altres països.

Ahir les nacions occidentals plantaren una fita importantíssima per l'esdevenidor d'Europa. El dia que aquestes nacions tinguin energia atòmica suficient, tant per donar com per tirar al cap de qui sigui necessari, veurem sortir una tercera força que possiblement obeirà als imperatius d'un socialisme-lliberal que pesarà

rá extraordinàriament. Soc un il.lús?.

I com esteu vosaltres?/La vostre esposa?. I en Jaumet?.

Em donc compte que m'he deixat portar no sé si per una mecanorrea o bé per un esperit de cantinfles, el cas es que us donaré una bona llauna.

Fins a una altra. Rebeu tots vosaltres el nostre afecte amb l'espera d'unes ratlles vostres que no es fassin esperar com aquestes meves. Perdoneu i bon dia.

